

ที่ สศ ๐๐๐๑/๖๐๕

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๔ อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับ
"ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ"

ด้วยสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดการใช้ที่ดิน (Land Use) ในรัศมีที่จะมีการพัฒนาเมืองที่จะมีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ ด้านพาณิชย์ และด้านอุตสาหกรรมของชุมชนและของประเทศทั้งในด้านดีและด้านที่อาจจะมีปัญหา สภาพัฒนาฯ โดยคณะทำงานการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม จึงได้ทำการศึกษาและติดตามการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ เพื่อให้มีการใช้ที่ดินในเขตสนามบินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งที่จะให้เกิดการพัฒนาเมืองสนามบิน การพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่ พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พาณิชย์กรรมและพื้นที่สนับสนุนการที่ทันสมัยและสะดวกในการเดินทาง โดยเฉพาะพื้นที่รอบสนามบินในรัศมี ๓๐ กิโลเมตร ให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการพัฒนา โดยได้มีการจัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

สภาพัฒนาฯ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานดังกล่าวและมีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ "ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ" เพื่อเป็นแนวทางต่อการดำเนินงานของรัฐบาลสรุปได้ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาให้เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิเป็นเมืองนำอยู่ มียุทธศาสตร์และโครงการที่ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ : การจัดระบบบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑.๑ : ระบบบำบัดน้ำเสียของเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑.๒ : การจัดระบบบริหารและการจัดการขยะในเขตเมืองศูนย์กลางการบิน
สุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๒ : การจัดระบบเพื่อป้องกันปัญหาการจราจรติดขัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๓ : การจัดการด้านสาธารณสุขโรค

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๔ : การจัดการบริการทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๕ : การรักษาความปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มียุทธศาสตร์และโครงการที่ควร
ดำเนินการดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๑ : การจัดแผนผังการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๒ : การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๓ : การออกระเบียบและกฎหมายเพื่อควบคุมด้านผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๔ : การใช้ประโยชน์พื้นที่ของสนามบินอย่างเต็มรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๕ : การพัฒนาและขุดคลองเพื่อการระบายน้ำในเขตพื้นที่รอบท่าอากาศยานและ
เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ มียุทธศาสตร์และโครงการที่ควร
ดำเนินการดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๑ : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๒ : การพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากรภาครัฐในการให้บริการ
ในเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๓ : การจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่อาศัยการขนส่งทางอากาศ
คลังสินค้าและศูนย์ลอจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๔ : การจัดตั้งศูนย์ธุรกิจ บริการและสำนักงานในเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

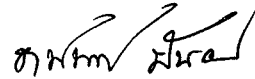
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานกรุงเทพ(สนามบินดอนเมือง) อย่างเต็มที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ : การใช้ท่าอากาศยานกรุงเทพเป็นท่าอากาศยานสำรองที่มีใช้การบินเพื่อ
การพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๒ : การใช้อาคารผู้โดยสารและสำนักงานท่าอากาศยานกรุงเทพให้เกิดประโยชน์
สูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้สภาที่ปรึกษา
ทราบในโอกาสแรกด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๕๖, ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๒๒๒ ต่อ ๒๐๘, ๒๑๐

โทรสาร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๕๒

ความเห็นและข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ
โดย คณะทำงานการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. ความเป็นมา

ตามที่รัฐบาลได้ดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเป็นท่าอากาศยานหลักแห่งใหม่ของประเทศ การก่อสร้างมีกำหนดแล้วเสร็จและจะเปิดให้บริการในเชิงพาณิชย์ได้ในปี ๒๕๔๘ โดยมีแผนที่จะย้ายกิจการการบินทั้งหมดไปที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ได้เริ่มวางแผนโครงการการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ (Suvarnabhumi Aerotropolis Development Plan) เพื่อให้การใช้ที่ดินในเขตสนามบินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งที่จะให้เกิดการพัฒนาเมืองสนามบิน การพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่ พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พาณิชย์กรรมและพื้นที่สนับสนุนการที่ทันสมัยและสะดวกในการเดินทาง โดยเฉพาะพื้นที่รอบสนามบินในรัศมี ๓๐ กิโลเมตร ให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการพัฒนา รวมทั้งรัฐบาลก็ได้ดำเนินการพัฒนาระบบถนน การขนส่ง รถไฟ ฯลฯ ที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการสนามบินสุวรรณภูมิ

จากการดำเนินการในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดการใช้ที่ดิน (Land Use) จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ พาณิชย์และอุตสาหกรรมของชุมชนในรัศมีที่จะมีการพัฒนาเมือง และของประเทศทั้งในด้านดีและด้านที่อาจจะมีปัญหา

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิเสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ และต่อคณะรัฐมนตรี

๒. การดำเนินการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม (๑) ได้ทำการศึกษาร่วมกับคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยการศึกษาจากเอกสารวิจัยและบทความต่างๆ ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสนามบินสุวรรณภูมิและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ที่ส่วนราชการต่างๆ ดำเนินการอยู่ (๒) การจัดสัมมนากลุ่มย่อย เพื่อรับฟังปัญหาและอุปสรรคจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (๓) การจัดประชุมสัมมนา รับฟังความคิดเห็นผลกระทบและข้อเสนอแนะจากภาคพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม ทั้งในเขตรอบๆ

สนามบินแห่งใหม่และรัศมี ๓๐ กิโลเมตร เพื่อให้ภาคพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม มีส่วนร่วมในการสะท้อนปัญหาความต้องการในการได้รับการสนับสนุนจากรัฐ และเสนอแนวทางในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ (๔) การศึกษาดูงานในพื้นที่การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ

คณะทำงานการเศรษฐกิจ ได้นำความรู้และความคิดเห็นที่ได้จากการดำเนินการ ทั้ง ๔ ประการข้างต้นมาเป็นพื้นฐานในการระดมความคิดเห็นของคณะทำงานฯ เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

๓. ข้อที่ควรคำนึงถึงในการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

๓.๑ การเป็นเมืองนำอยู่ของเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ โดยคำนึงถึงประชาชน ชุมชนและสังคม ทั้งที่มีอยู่เดิมและผู้ที่จะเข้ามาอยู่อาศัยในเขตเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ เป็นปัจจัยสำคัญ ต้องมีการสร้างความเข้าใจความร่วมมือร่วมใจกับหน่วยงานรัฐในการสร้างเมืองใหม่ให้เป็นเมืองสวยงาม เนื่องจากเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิตั้งอยู่ในที่ลุ่มและเป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ การวางผังเมืองการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจจึงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศ สภาพธรณีวิทยา และมีการกำหนดการใช้พื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สีเขียว ระบบบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น มลภาวะทางเสียง มลภาวะทางอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอย รวมทั้งการให้บริการด้านสาธารณสุข การออกกำลังกาย การพักผ่อนหย่อนใจ และความต้องการในการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชนในเขตเมืองศูนย์กลางการบินเป็นกรณีพิเศษ

๓.๒ เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดวางผังเมืองใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการบิน จะต้องมีการจัดการในการส่งเสริมธุรกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรม โดยให้มีความสอดคล้องกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการบิน เช่นเดียวกับเมืองศูนย์กลางการบินที่มีมาตรฐานโลก และระบบบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิจะต้องมีความคล่องตัว รวดเร็ว ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีการแข่งขัน จึงต้องมีการจัดทำผังเมืองเฉพาะหรือผังเมืองพิเศษ รวมทั้งการออกกฎหมายให้สอดคล้องกับการพัฒนาเมืองด้วย

๓.๓ การวางแผนพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ มีปัจจัยสำคัญ คือ ต้องสร้างความพร้อม ความเพียงพอ และความมีระเบียบของเมือง โดยต้องพยากรณ์จำนวนประชากร จำนวนของธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมและสถานบริการต่างๆ ในแต่ละระยะอย่างชัดเจน และวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกัน

๓.๔ การใช้ประโยชน์และบริหารจัดการท่าอากาศยานกรุงเทพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง ศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินโครงการต่างๆ ในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบิน อย่างไรก็ตามเพื่อให้มาตรการที่รัฐบาลจะดำเนินการต่อไปได้มีความครอบคลุมรอบด้าน สภาที่ปรึกษา ขอเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ โดยที่รัฐบาลสามารถเลือกยุทธศาสตร์ และโครงการ ที่เห็นว่าเหมาะสมบางส่วนหรือทั้งหมดนำไปปฏิบัติต่อไป

วิสัยทัศน์เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

“เป็นศูนย์กลางการบินและศูนย์ธุรกิจที่ทันสมัย น่าอยู่อาศัย โดยมีการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างสูงสุด”

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิเป็นเมืองน่าอยู่
๒. เพื่อการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๓. เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ
๔. เพื่อการใช้ประโยชน์สนามบินดอนเมืองอย่างเต็มที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาให้เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิเป็นเมืองน่าอยู่ มียุทธศาสตร์และโครงการที่ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ : การจัดระบบบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจะส่งผลให้มีการเติบโตของเมืองและชุมชนอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการวางระบบ โดยเฉพาะด้านสาธารณูปโภคให้สามารถรองรับการเติบโตของเมือง เพื่อป้องกันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะตามมา รวมทั้งต้องจัดการดูแลผลกระทบโดยตรงจากสนามบิน ได้แก่ มลภาวะทางอากาศและเสียง ฝุ่นละออง ซึ่งยุทธศาสตร์และโครงการที่ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑.๑ ระบบบำบัดน้ำเสียของเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ภายใต้ยุทธศาสตร์ควรมีการสนับสนุนให้จัดทำแผนการบริหารการจัดการน้ำเสียเมืองศูนย์กลางการบิน ที่ครอบคลุมถึงปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากแหล่งต่างๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ชุมชนและธุรกิจ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงอัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณน้ำเสียจากแหล่งเดิม

และปริมาณน้ำเสียที่จะเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการขยายตัวของกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นผลโดยตรงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และที่เกิดจากกิจกรรมต่อเนื่องต่างๆ และเช่นเดียวกันกับการศึกษารูปแบบของการบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ แผนการบริหารจัดการน้ำเสียนี้อาจต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านต้นทุน ชีตความสามารถในการจัดการ ระดับความรู้และเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้

ตัวชี้วัด

- คุณภาพน้ำได้รับการบำบัดให้อยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ ๑.๑.๒ การจัดระบบบริหารและการจัดการขยะในเขตเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ควรจะสนับสนุนให้มีการศึกษา เพื่อการจัดทำแผนบริหารจัดการขยะ ซึ่งจะต้องดูแลกำกับทั้งขยะที่จะเกิดจากกิจการท่าอากาศยาน ขยะชุมชน ขยะจากแหล่งอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมที่ขยายตัว เนื่องจากโอกาสทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการดำเนินการของท่าอากาศยาน และการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะของชุมชน กิจการพาณิชย์ และการผลิตต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อยู่แล้ว

สำหรับแผนการบริหารจัดการขยะจะต้องมีการเตรียมการในเรื่องของกระบวนการจัดเก็บ การขนส่ง และการกำจัดขยะ และจะต้องพิจารณาถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการร่วมมือของประชาชน ตลอดจนเทคโนโลยีและวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพของการลงทุน รวมทั้งการป้องกันและการลดความเสี่ยงจากผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและกำจัดของเสีย เพื่อไม่ให้สภาพภูมิทัศน์เสียไป

ตัวชี้วัด

- ปริมาณของขยะที่ตกค้างและยังไม่ได้มีการกำจัดในแต่ละวัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๒ : การจัดระบบเพื่อป้องกันปัญหาการจราจรติดขัด

โครงการ

- โครงการจัดสร้างศูนย์การจัดวางระบบจราจร เพื่อประสานการจัดวางระบบจราจรและระบบเครือข่ายคมนาคมขนส่งกับสนามบิน
- โครงการส่งเสริมระบบขนส่งมวลชนในการเดินทางเข้าถึงท่าอากาศยาน เพื่อลดการใช้พาหนะส่วนตัว
- โครงการปรับระบบจราจรตามทางแยกสำคัญที่มุ่งสู่สนามบินให้มีสะพาน หรืออุโมงค์ลอด

- โครงการจัดเวลาเดินรถบรรทุกและช่องทางเดินรถบรรทุกวิ่ง เพื่อลดอุบัติเหตุและช่วยให้รถโดยสารทั่วไปวิ่งได้สะดวกรวดเร็ว

ตัวชี้วัด

- ความเร็วเฉลี่ยรถที่วิ่งในเขตเมืองสนามบินสุวรรณภูมิอยู่ในระดับที่ทำให้การจราจรมีสภาพคล่องตัว

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๓ : การจัดการด้านสาธารณูปโภค

โครงการ

- โครงการจัดศูนย์วางระบบสาธารณูปโภค เพื่อประสานการก่อสร้างสาธารณูปโภคที่ทุกฝ่ายต้องรับรู้ เพื่อการจัดสรรและวางแผนจัดสร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ร่วมกัน
- โครงการปรับปรุงมาตรฐานของระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของชุมชนเดิม

ตัวชี้วัด

- ระบบสาธารณูปโภคที่ทันสมัยเช่นเดียวกับเมืองศูนย์กลางการบินทั่วไป
- มีสัดส่วนงบประมาณด้านสาธารณูปโภคเทียบเท่ากับเมืองใหญ่อื่น
- สภาพถนนในเขตเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิมีคุณภาพตามมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๔ : การจัดการบริการทางสังคม

โครงการ

- โครงการพัฒนาโรงพยาบาลของรัฐเป็นโรงพยาบาลเฉพาะด้าน และให้มีแพทย์ พยาบาลเพียงพอ
- โครงการจัดศูนย์กลางรองรับอุบัติเหตุ โดยให้เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- โครงการปรับปรุงอาคารเรียน เพื่อลดการรบกวนทางเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ
- โครงการจัดขยายสถานศึกษาและหลักสูตรการศึกษาที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่มีในเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ
- โครงการจัดพื้นที่กีฬา นันทนาการ และสวนสาธารณะในเขตชุมชนต่างๆ ให้เพียงพอรองรับความต้องการของประชากรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

- ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับการบริการด้านสังคม
- มีพื้นที่เขตสีเขียว (Green Zone) ในสัดส่วนที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๕ : การรักษาความปลอดภัย

โครงการ

- โครงการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและสถานีตำรวจให้เพียงพอกับการขยายตัวของประชากร และธุรกรรมในเขตเมืองศูนย์กลางการbinsสุวรรณภูมิที่เพิ่มขึ้น
- โครงการพัฒนาบุคลากรตำรวจให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานการอำนวยความสะดวกให้กับชาวต่างชาติ

ตัวชี้วัด

- อัตราการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับต่ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มียุทธศาสตร์และโครงการที่ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๑ : การจัดแผนผังการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การจัดแผนผังการใช้ที่ดินจะกำหนดเป็นระยะตามรัศมี โดยรอบสนามบิน ซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่ศึกษามหาภาคในพื้นที่โดยรอบสนามบิน ๑๐๐ กิโลเมตร พื้นที่วางแผนหลักในรัศมี โดยรอบสนามบิน ๓๐ กิโลเมตร และพื้นที่ควบคุมการใช้พื้นที่ในรัศมี โดยรอบสนามบิน ๑๐ กิโลเมตร ความจำเป็นในการวางแผนผังการใช้ที่ดิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน กล่าวคือ มีการวางแผนรองรับกิจกรรมการบิน อุตสาหกรรมและธุรกิจอย่างรอบคอบ เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างเหมาะสมกับสภาพของที่ดินและคุณสมบัติของดิน และรักษาสภาพแวดล้อมควบคู่ไปด้วย ซึ่งทุกโครงการที่เสนอภายใต้ยุทธศาสตร์นี้จะมุ่งไปสู่การสร้างพัฒนาเมืองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการวางแผนการใช้ที่ดิน โดยมีการกำหนดเขตพื้นที่เกษตร พื้นที่ระบายน้ำท่วม เขตที่อยู่อาศัย เขตพาณิชย์กรรม และเขตอุตสาหกรรม และมาตรการที่จะทำให้ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้โดยรัฐบาล โดยมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยเฉพาะไม่ควรกำหนดให้เป็นการใช้ที่ดินที่จะทำให้มีความหนาแน่นประชากรสูงในบริเวณที่ดินรอบสนามบิน เนื่องจากลักษณะธรณีสัณฐานเป็นดินอ่อนมาก ซึ่งจะทำให้ต้องมีการลงทุนการก่อสร้างพัฒนาที่ดินและสาธารณูปโภคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากคำบำรุงรักษาทางโดยเฉพาะถนนบางนา-ตราด เป็นตัวอย่าง ควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการวางผังการใช้ที่ดินในพื้นที่วางแผนหลัก เพื่อใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ในกิจการธุรกิจ การค้าระหว่างประเทศและภายในประเทศ รวมทั้ง พื้นที่ชุมชนและพื้นที่นันทนาการ
- โครงการวางผังการใช้ที่ดินในพื้นที่ควบคุมการใช้พื้นที่ เพื่อจะใช้ประโยชน์เกี่ยวกับธุรกิจ เชื่อมโยงกับต่างประเทศ เป็น Airport Corridor ที่เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน และใช้ในกิจกรรมวิจัยและพัฒนา
- โครงการวางแผนการใช้ที่ดินระยะยาว เพื่อการพัฒนาเมืองศูนย์กลางการบิน
- โครงการวางแผนการใช้ที่ดินระยะยาว คือ ๕๐ ปี ซึ่งจะเปรียบเสมือนเป็นแผนแม่บทของการพัฒนา ซึ่งควรจะมีองค์ประกอบจากสาขาวิชา ตั้งแต่ผังเมือง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- มีการกำหนดข้อกำหนดการใช้ที่ดินทุกชนิดในเขตพื้นที่ (Zoning) เพื่อการใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๒ : การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ

จากการที่ประชากร ธุรกิจและอุตสาหกรรม จะมีการขยายตัวเข้ามาอยู่ในเขตเมืองศูนย์กลาง การบินมากขึ้น ส่งผลให้โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบขนส่งมวลชน ถนน มีจำนวนไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจไว้ล่วงหน้า เพื่อสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการกำหนดสัดส่วนพื้นที่สาธารณูปโภค : พื้นที่วางผัง
- โครงการจัดตั้งบริษัทจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- โครงการวางแผนและดำเนินการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- โครงการขยายถนน และทำสะพานเชื่อมโยงทางแยกต่างๆ เพื่อให้ระบบการจราจรเกิดความคล่องตัว
- โครงการสร้างที่พักอาศัยให้กับชุมชนที่มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลาง
- โครงการส่งเสริมการใช้ระบบข้อมูลภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GIS) เพื่อการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน

ตัวชี้วัด

- มีสัดส่วนของถนนต่อพื้นที่ในเขตวางผัง โดยรอบเขตเมืองที่เพียงพอ
- คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๓ : การออกระเบียบและกฎหมายเพื่อควบคุมด้านผังเมือง

โดยที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอยู่ในเขตพื้นที่ติดต่อกับ ๓ จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และฉะเชิงเทรา แต่การกำหนดพื้นที่วางผังเมืองรวมในพระราชกฤษฎีกาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๓ จังหวัด จะทำได้ยากและอาจไม่ประสานกัน จึงควรดำเนินการแยกเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิและบริเวณโดยรอบออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก และออกกฎหมายเป็นลักษณะผังเมืองเฉพาะหรือผังเมืองพิเศษเมืองศูนย์กลางการบิน โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการ Zoning ordinance
- โครงการกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของอาคาร ตลอดจนภูมิทัศน์ และการใช้พื้นที่เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิให้เหมาะสมและสวยงาม
- โครงการกำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนา โดยใช้พระราชบัญญัติผังเมืองเฉพาะหรือผังเมืองพิเศษเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ
- โครงการเวนคืนที่ดินหรือการจัดรูปที่ดินใหม่ ตามพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อสร้างเมืองศูนย์กลางการบิน

ตัวชี้วัด

- จำนวนกฎหมายที่ได้รับการปรับปรุง
- ความพร้อมของกฎหมายทุกระดับที่จำเป็น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๔ : การใช้ประโยชน์พื้นที่ของสนามบินอย่างเต็มรูปแบบ

ปัจจุบันท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไร่ โดยพื้นที่ดังกล่าวได้วางแผนการก่อสร้างต่างๆ เต็มพื้นที่แล้ว แต่ในอนาคตอาจจำเป็นต้องมีทางวิ่งเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องวางแผนขยายพื้นที่ใช้ประโยชน์ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้เต็มรูปแบบ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการขยายตัวของท่าอากาศยานในอนาคต และปัญหาความยุ่งยากในการเวนคืนที่ดินและปัญหาการมีทัศนียภาพที่ไม่สวยงามในอนาคต ดังนั้นรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการขยายพื้นที่ เพื่อเพิ่มทางวิ่งเป็น ๕ ทางวิ่ง ในอนาคต
- โครงการเวนคืนที่ดิน เพื่อการขยายท่าอากาศยาน
- โครงการซื้อที่ดินตามแนวเขตการรับเสียง NEF มากกว่า ๔๐ เพื่อป้องกันเสียงรบกวน
- โครงการพัฒนาพื้นที่โล่ง เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (Buffer Zone) และทุ่งรับน้ำ

- โครงการตั้งกรรมการ เพื่อดูแลและติดตามการเวนคืน การซื้อที่ดิน และการช่วยเหลือประชาชน

ตัวชี้วัด

- จำนวนการบิ่นขึ้นลงของเครื่องบิ่น
- สายการบิ่นที่ใช้สนามบิ่น
- จำนวนผู้โดยสารที่ใช้สนามบิ่นต่อวัน - ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๕ : การพัฒนาและขุดคลองเพื่อการระบายน้ำในเขตพื้นที่รอบท่าอากาศยานและเมืองศูนย์กลางการบิ่นสุวรรณภูมิ

เมื่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเริ่มเปิดใช้ในปี ๒๕๔๘ ชุมชน ธุรกิจและอุตสาหกรรมจะขยายตัวอย่างรวดเร็วเป็นผลให้มีการก่อสร้าง การถมพื้นที่เพื่อสร้างเป็นสถานที่ทำงาน แหล่งธุรกิจและบ้านจัดสรร ทำให้บริเวณที่เคยเป็นแหล่งซับน้ำจะลดน้อยลงไป จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มระบบการระบายน้ำและการป้องกันน้ำท่วมเมืองศูนย์กลางการบิ่น โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการขุดคลองสายใหม่ด้านตะวันออกให้มีขนาดที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มระบบการระบายน้ำรองรับการขยายตัวของชุมชน
- โครงการจัดทำอุโมงค์ระบายน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำในช่วงที่มีฝนตกชุก
- โครงการขยายขนาดความกว้างและความลึกของคลองเดิม เพื่อเพิ่มความจุของคลองหลักทั้ง ๑๗ สาย และขุดลอกและเพิ่มความจุของคลองสาย ๑๖ สาย ที่เชื่อมกัน เพื่อให้การไหลของน้ำเร็วขึ้น
- โครงการเพิ่มสถานีสูบน้ำในคลองที่ตั้งอยู่ชายทะเลเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒ แห่ง
- โครงการจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อดูแลคลองและสถานีสูบน้ำ ตลอดจนกระทั่งตรวจสอบไม่ให้เกิดการรูก้ำเข้าไปตั้งที่อยู่อาศัยตามแนวคลอง

ตัวชี้วัด

- ข้อมูลของปริมาณน้ำและระดับน้ำในแต่ละฤดูกาล
- ข้อมูลงบประมาณและระบบบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๑ : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ ควรให้มีการศึกษาความเหมาะสมของการบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในพื้นที่ ทั้งที่อยู่ในภาครัฐและภาคประชาชนที่ผ่านมา เห็นว่าท้องถิ่นมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจและการวางแผนน้อยมาก นอกจากนั้น แม้เป็นที่ยอมรับว่าภารกิจของหน่วยงานในพื้นที่จะเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากกิจการที่เกี่ยวกับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ แต่การจัดสรรงบประมาณและกำลังคน ตลอดจนทรัพยากรอื่นๆ จะไม่สอดคล้องกับปริมาณและขอบข่ายของงานที่จะเพิ่มขึ้น จึงควรได้มีการพิจารณาภาระงานทั้งที่เพิ่มขึ้นโดยตรง เนื่องจากกิจการของท่าอากาศยานและภาระงานปกติที่รับผิดชอบอยู่แล้ว เพื่อเปรียบเทียบกับกำลังความสามารถขององค์กรที่มีอยู่

นอกจากนั้น การบริหารจัดการเมืองศูนย์กลางการบิน ควรจะต้องมีความคล่องตัวและมีการดำเนินการในลักษณะบูรณาการ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ยาก หากยังคงรูปแบบของการจัดการเดิมที่มีการบริหารภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของหน่วยงานราชการในแต่ละภาคส่วน

ด้วยเหตุผลนี้จึงควรที่จะศึกษารูปแบบของการบริหารการจัดการที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวและการจัดการในรูปแบบของ “บรรษัทการพัฒนา” ก็เป็นรูปแบบหนึ่งในหลายๆ ทางเลือก ซึ่งควรจะได้พิจารณาข้อดี ข้อเสีย อย่างละเอียดรอบคอบ โดยควรจะต้องพิจารณาถึงกรอบทางกฎหมายที่จะมาสนับสนุนการบริหารการจัดการในรูปแบบที่เสนอ อีกทั้งควรมีช่องทางในการระดมความคิดเห็นจากสาธารณชนถึงข้อดีและข้อเสียเกี่ยวกับรูปแบบของการบริหารการจัดการต่างๆ

ตัวชี้วัด

- มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการบริหารจัดการในลักษณะบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๒ : การพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากรภาครัฐในการให้บริการในเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

เมื่อเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอย่างเต็มรูปแบบ จะทำให้ธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ เข้ามาตั้งในเขตนี้มากขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวและการเพิ่มขึ้นของประชากรมากขึ้น ตามลำดับ หน่วยงานราชการมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ ก่อสร้างอาคารสถานที่ ซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์เพิ่มเติม เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่ต้องใช้บริการเพิ่มขึ้นในอนาคต โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการเพิ่มศักยภาพและการให้บริการของสถาบันการศึกษา
- โครงการเพิ่มศักยภาพและการให้บริการของโรงพยาบาลและสถานีนอนามัย
- โครงการเพิ่มศักยภาพและการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ในเขตเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ
- โครงการปรับโครงสร้างองค์กร ระเบียบการปฏิบัติตนในเขตพื้นที่เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ
- โครงการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติงานใหม่ให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จะเกิดในอนาคต

ตัวชี้วัด

- จำนวนบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการอบรม
- ความพึงพอใจในการบริการของหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๓ : การจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่อาศัยการขนส่งทางอากาศ คลังสินค้า และศูนย์ลอจิสติกส์

การก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่รอบท่าอากาศยานกรุงเทพที่ใช้บริการขนส่งทางอากาศต้องมีต้นทุนค่าขนส่งเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็ต้องใช้เวลาในการขนส่งมากขึ้น หลายโรงงานมีความต้องการเคลื่อนย้าย เพื่อไปอยู่ใกล้กับท่าอากาศยานแห่งใหม่เพื่อลดต้นทุนและเวลาในการขนส่ง ขณะเดียวกันก็อาจมีโรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ต้องการเข้าไปตั้งโรงงานอยู่ใกล้เขตท่าอากาศยาน ดังนั้น รัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการก่อตั้งศูนย์อุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่อาศัยการขนส่งทางอากาศ
- โครงการจัดตั้งคลังสินค้าอุตสาหกรรมเบาและสะอาด
- โครงการจัดตั้งศูนย์ลอจิสติกส์ในเขตพื้นที่การควบคุมการใช้พื้นที่

ตัวชี้วัด

- ต้นทุน Logistics เฉลี่ยของอุตสาหกรรมในเขตเมืองสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๔ : การจัดตั้งศูนย์ธุรกิจ บริการและสำนักงานในเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ท่าอากาศยานต่างๆ จะมีธุรกิจและบริการเกี่ยวข้องมากมาย เพื่อติดต่อสื่อสารทางธุรกิจและบริการซึ่งกันและกัน ประเทศต่างๆ จึงมักมีการจัดตั้งศูนย์ธุรกิจและบริการ บริเวณใกล้เคียงกับท่าอากาศยาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักธุรกิจและประชาชน ดังนั้น รัฐบาลควรทำโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการจัดตั้งศูนย์ธุรกิจ บริการ และสำนักงาน
- โครงการจัดตั้งศูนย์พาณิชย์กรรมต่างๆ และศูนย์แสดงสินค้า
- โครงการจัดตั้งศูนย์ประชุมและศูนย์นิทรรศการต่างๆ

ตัวชี้วัด

- มีการจัดตั้งศูนย์ทางธุรกิจรอบบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานกรุงเทพ (สนามบินดอนเมือง) อย่างเต็มที่

เพื่อให้มีการใช้ท่าอากาศยานกรุงเทพอย่างเหมาะสมและคุ้มประโยชน์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ เป็นต้นไป การที่จะบรรลุเป้าประสงค์นี้จะต้องดำเนินยุทธศาสตร์และโครงการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ : การใช้ท่าอากาศยานกรุงเทพเป็นท่าอากาศยานสำรองที่มีใช้การบินเพื่อการพาณิชย์

เนื่องจากท่าอากาศยานกรุงเทพยังมีสภาพที่ดีและมีความเหมาะสมในการใช้งาน สามารถให้บริการขึ้นลงของเครื่องบินพิเศษ เครื่องบินส่วนตัว เครื่องบินเพื่อการทหาร หรือเพื่อสำรองไว้ใช้ในอนาคต เมื่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีการใช้งานอย่างเต็มที่ และยังสามารถใช้เป็นศูนย์ซ่อมเครื่องบินได้ โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ต่อไปนี้

โครงการ

- โครงการบูรณะและบำรุงรักษาท่าอากาศยานกรุงเทพให้รองรับการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- โครงการพัฒนาศูนย์ซ่อมเครื่องบิน เพื่อให้บริการทางธุรกิจในภาคพื้นเอเชีย
- โครงการพัฒนาศูนย์ผลิตอาหารกล่องสำหรับประชาชนทั่วไป
- โครงการศูนย์ล่อจิสติกส์ที่มีมาตรฐานและทันสมัยสำหรับอุตสาหกรรมสะอาด

ตัวชี้วัด

- ปริมาณการใช้ประโยชน์ของท่าอากาศยานกรุงเทพในส่วนต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๒ : การใช้อาคารผู้โดยสารและสำนักงานท่าอากาศยานกรุงเทพให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เนื่องจากเมื่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเปิดใช้อย่างสมบูรณ์ พนักงานของการท่าอากาศยาน พนักงานสายการบิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะย้ายที่ทำการไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ทำให้จะมีอาคารสำนักงานและอาคารผู้โดยสารที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อใช้อาคารและพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยรัฐบาลควรพิจารณาโครงการต่างๆ ดังนี้

โครงการ

- โครงการใช้พื้นที่อาคารและสำนักงานเพื่อประโยชน์อย่างอื่น เช่น ทำเป็นหน่วยราชการ ศูนย์กลางการพาณิชย์

ตัวชี้วัด

- ความต้องการใช้พื้นที่ของหน่วยงานราชการ
